ΡΕΘΥΜΝΗ 18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1910

ΔΡΑΣΙΣ

ΕΤΟΣ Α' · ΑΡΙΘ. 1

Εἶναι αἰωνὸς ἀριστος ὅτι ἐγκαινιζομεν τὸ δημοσιογραφικὸν ἡμῶν στάδιον τὴν ἡμέραν αὐτὴν τῆς θείας νίκης, ἥτις εἰσήγαγε τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τὴν νέαν ζωὴν τοῦ φωτὸς καὶ τῆς ἀληθείας.

Σέβοντες τὴν συνήθειαν, ἧς οὐδέποτε ἀπέστη ὁ τύπος, παραμερίζομεν σήμερον τὴν ἐπὶ πολιτικῶν θεμάτων συζήτησιν, ἥτις θὰ ἀπασχολήσῃ ἡμᾶς εἰς τὸ μέλλον καὶ στρέφομεν ὅλην τὴν προσοχὴν καὶ τὴν διάνοιαν ἡμῶν πρὸς τὸν Μέγαν Ἀναμορφωτὴν, οὗ ἡ διδασκαλία ἀπετέλεσε [illegible] φασάλευτον θεμέλιον τῆς προόδου, διὰ τῆς ἀγάπης, ἣν ἐνεὔπνευσε, καὶ τῆς ἀλληλεγγύης, καὶ ἀπευθύνομεν πρὸς πάντας τὸν χαρμόσυνον χαιρετισμόν, ἐκ τοῦ ὁποίου ἀπαστράπτει τὸ φῶς τῆς ἐλπίδος καὶ ἡ ἰδέα τῆς ἀγάπης, ἥτις πρέπει νὰ συνδέῃ πάντας τοὺς ἀδελφοὺς, «Χριστὸς Ἀνέστη».

Χριστὸς Ἀνέστη ! εἶναι ὁ ὑψηλότερος ὕμνος τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, παιὰν τῆς μεγάλης τοῦ Σωτῆρος διδασκαλίας.

Ἐρωτοζώει ὁ κοσμος εἰς τὰς ἀγόνους ἐρήμους τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀγνοίας καὶ ἀνέζησεν εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐνισχύθη εἰς τὸ φῶς τῆς νέας πίστεως.

Τὸ θαῦμα τοῦ Γολγοθᾶ ἐθάμβωσε τοὺς σοφοὺς. οὓς παφέσυρεν ἡ πλάνη τοῦ ἁμαρτωλοῦ παρελθόντος, ἀνεστήλωσε τὴν διωκομένην ἀρετὴν, ἐνέπλησεν ἐλπίδος τὸν ἀπελπιν, δυνάμεως τὸν ἀσθενῆ καὶ ἐγκαταλελειμμένον. Ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀλληλεγγύη εἶναι ἔκτοτε αἱ ὡραῖαι ἀρχαί ,ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία.

Ἀφ' ἧς ὁ ἄγγελος ἀπεκύλισε τὸν λίθον τοῦ θείου τάφου ἵνα ἐγερθῇ ὁ Σωτὴρ, ἀνεπήδησε τὸ φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὸ φῶς τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ὅπερ ἐφώτισε τὴν ἀνθρωπίνην διάνοιαν, ἔλυσε τὰ μεγάλα ἐν τῇ κοινωνίᾳ πρόβλήματα, διεσκέδασε πάσας τὰς ἀμφιβολίας τῶν αἰώνων καὶ ἐπέβαλε τὴν μεγάλην ἀλήθειαν ὅτι τὰ δίκαια λαῶν καὶ ἀνθρώπων δὲν παρέρχονται, ὅτι ὑπάρχει ἐλπὶς καὶ σωτηρία διὰ τὰ ἔθνη, ὅτι ὑπάρχει Θεὸς ἀρωγὸς τοῦ ἀδυνάτου, προστάτης κραταιὸς τοῦ ἀδικουμένου.

Ἀδύνατον νὰ ὑπάρχῃ συγκίνησις ἱερωτέρα ἐκείνης, ἣν ἀνακινεῖ ἡ ἐπέτειος αὐτὴ τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τῆς Θείας Ἀναστάσεως, οὐδὲ μελῳδία τόσον ὑψηλὴ, ἥτις νὰ ἀσκῇ τόσην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ὅσον ἡ ἱερὰ ἁρμονία τοῦ χαιρετισμοῦ αὐτοῦ, ὅστις περικλείει ἱστορίαν ὁλόκληρον, «Χριστὸς Ἀνέστη».

Ὅπου δὲ διὰ πάντα ἄλλον λαὸν τοῦ Χριστιανικοῦ κόσμου δύναται νὰ προκαλῇ μόνον συγκινήσεις καὶ γεννᾷ ἐλπίδα ψυχικῆς σωτηρίας καὶ ἀγαλλίασιν πνευματικήν, διὰ τὸν Ἑλληνικὸν γεννᾷ καὶ ἰδιαίτερα αἰσθήματα χαρᾶς ἐθνικῆς καὶ δημιουργεῖ ἰδανικὰ καὶ εὐρυτέρας ἐλπίδας ἀνεξαντλήτους.

Ἡ εἰκὼν τοῦ ἐξαγοραστοῦ τὰ δικαιώματα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας διὰ τοῦ ἰδίου του θανάτου ἐνεφύτευσε πάντοτε τὴν ἐλπίδα εἰς τὰ στήθη τῶν στρατιωτῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἐλευθερίας καὶ τὰ ὅπλα των ἐνεδυνάμωσεν ἡ προσδοκία τῆς ἀναστάσεως τοῦ γένους, καὶ τὸ Χριστὸς Ἀνέστη ὑπῆρξεν ὄχι μόνον τοῦ μεγάλου δράματος τῆς θρησκείας ἡ ἐπωδὸς ἀλλὰ καὶ ἐμπνευσις καὶ σύμβολον ἐθνικῆς πίστεως τοῦ Ἕλληνος.

Εἶναι πάντοτε διὰ τὸν Ἕλληνα ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἡμέρα ἰδίας ἀποκρύφου χαρᾶς καὶ παρηγορίας, ὅτι θὰ λήξῃ διὰ τὸ ἔθνος τὸ ἑλληνικὸν ἡ ἑβδομὰς τῶν παθῶν καὶ ἡ Μεγάλη Ἑλλὰς θὰ παρηγορίσῃ τὴν πλήρη τῶν Πανελλήνων ἀπολύτρωσιν.

Ἂς ἀνδριζώμεθα εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐλπίδα αὐτὴν, ἂς πιστεύωμεν ἀκαδάντως εἰς τὸ μέλλον [illegible] τὴν ἑνότητα τῆς φυλῆς μας, ἂς καταστήσωμεν ὅπλα ἐπικρατήσεως ἐθνικῆς τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀλληλεγγύην, ἂς ἐπιβάλλει τῆς θρησκείας τὸ εὐαγγέλιον καὶ θὰ ἔλθῃ ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν θὰ πανηγυρίσωμεν οἱ Ἕλληνες πάντες, ἀνευ διακρίσεως εἰς ἐλευθέρους καὶ δούλους τῆς μεγάλης Ἑλλάδος τὴν ἔνδοξον Ἀνάστασιν.

Πρὸς τὴν μεγάλην ἐθνικὴν ἑορτὴν ἂς παρασκευαζώμεθα, ἐπιρρωνύμενοι εἰς τὸ φίλημα τὸ ἄδολον τῶν ἀδελφῶν καὶ ἐμψυχούμενοι εἰς τὸ ὑψιπετὲς ἆσμα τῆς σωτηρίου νίκης «Χριστὸς Ἀνέστη».

Χριστὸς Ἀνέστη

Ἀποψε τὰ μεσάνυχτα ἀνέστη ὁ Λυτρωτὴς,
Ἀφοῦ τὸ χάρο γκρέμιστε κάτω βαθειὰ στὸν Ἅδη
Στοῦ τάφου του τὸ μάρμαρο στέκει διαλαλητὴς
Καὶ πρὸς τὸν Κόσμο μὲ φωνὴ ἀπέραντη φωνάζει

»Φέρνω τὸ φῶς! Σκορπίσου πειὰ τῆς ἀδικιᾶς σκοτάδι
»Γιὰ τὴν ἀλήθεια ἔρχομαι κηρυνίζοντας τὸ ψέμμα
»Εἰρήνη φέρνω, τὴν κακιὰ κηρυνίζω εἰς τὸν Ἅδη
»Θὰ πάψῃ πειὰ νὰ χύνεται τόσο στὸν κόσμο αἷμα

»Φέρνω ἀγάπη μ' ἄδολα δάκρυα νὰ ξεπλύνῃ
»Τὸ αἷμα, τὸ ἀνθρώπινο ποῦ πότισε τὴ Γῆ
»Τὸ αἷμα, ποῦ φαρμακερὴ στὸν κόσμο ἔχθρα χύνει.
»Τὴν ἔχθρα τὴν θανάτωσε τοῦ κόσμου τὴ πληγή

»Λαμποκοποῦν' ἡ μάχαιρα, καὶ γογγυσμοὶ καὶ θρῆνοι
»Παιδιῶν, μανάδων. ἀδελφῶν, ἐγέμισαν τὴ γῆ
»Μὰ τώρα ποῦ ἤρθα φέρνοντας μαζύ μου τὴν εἰρήνη
»Σ'ὅλο τὸ κόσμο θ' ἁπλωθῇ εἰρηνικὴ Σιγή».

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΜΕΡΙΚΟΥΣ. . .

Σήμερον εἶναι ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ δίκαιοῦται νὰ ἑορτάσῃ μετὰ τοῦπλουσίου καὶ ὁ ἄτυχῆς δι-ποκλαιστῆς ἐνὸς ὁλοκλήρου ἔτους. Δυστυχῶς δὲν συμβαίνει αὐτὸ. Δὲν εἶναι δι' ὅλους ἡ σημερινὴ ἑορτὴ. Ἐν ᾧ τὸ σπῆτι τοῦ τάδε πλουσίου καὶ τοῦ δεῖνα ὅπως δήποτε εὐπόρου κατακλύζει περιττὴ ἀφθονία ἐκλεκτῶν ἐδεσμάτων, τὰ σπήτια τόσων ἄλλων ἀνθρώπων ὁμοίων μὲ αὐτοὺς, ποὺ ἔχουν τὰ αὐτὰ μετὰ τῶν ἄλλων δικαιώματα εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον, κατακλύζει στέρησις περισσὴ, καὶ φτώχεια ἀπελπιστική. Καὶ ἄνθρωποι ὡς οἱ ἄλλοι δημιουργήματα ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Θεοῦ στεροῦνται καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου. Καὶ τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς, τὰ ἄτυχῆ αὐτὰ θύματα τῶν κοινωνικῶν συνθηκῶν, ἔπρεπε σήμερον νὰ ἀφήσωσιχωρὶς βοήθειαν ; Ἔπρεπε νὰ μείνουν χωρὶς ἄρτον; Βέβαια ὄχι. Καὶ διατί ἐκεῖνοι ποὺ ἠμποροῦσαν δὲν τὸ ἔκαμαν; Διατί οἱ πλουτίσαντες εἰς βάρος πιθανῶς αὐτῶν τῶν δυστυχῶν νὰ μὴν ἔλθουν ἀρωγοὶ εἰς τόσας δυστυχίας; Εἶναι φοιτκτὸν, καὶ ὅμως εἶναι ἀληθὲς. Ὑπάρχουν εἰς τὴν πόλιν μας οἰκογένειαι εὐάριθμοι μὲν ἀλλ' ἀδιάφορον αἱ ὁποῖαι, ἐνῷ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι κεθημένοι ἀξημέρωτα γύρω στὸ τραπέζι τους ἔτρωγαν μὲ πολλὴν χαρὰν τὴν σοῦπαν τοῦ Πάσχα, μὲ τὰ δάκρυα στὰ μάτια καὶ τὴν καρδίαν πληγιασμένην ἀπὸ λύπη ἐσκέπτοντο καὶ ἠρώτων ἑαυτοὺς ἂν εἶναι ἄνθρωποι καὶ ἂν καὶ αὐτοὶ δὲν εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ ἑορτάσουν ὡς Χριστιανοὶ τὴν σημερινὴν ἁγίαν ἡμέρον. Εἶναι ἀλήθεια πῶς δὲν ἔχομεν εἰς τὴν πόλιν μας πλουσίους. κατὰ τὴν πραγματικὴν τῆς λέξεως σημασίαν Ἔχομεν ὅμως πολλοὺς., πλείστους, οἱ ὁποῖοι ἠμποροῦσαν νὰ δώσουν ὀλίγα χρήματα χωρὶς ἡ τσέπη τους νὰ αἰσθανθῇ τὴν μικρὰν αὐτὴν θυσίαν. Ἄλλως τε δὲν ἔχομεν εἰς τὴν πολιν μας καὶ πολλοὺς πτωχοὺς. Ὀλίγοι εἶναιἐκεῖνοι οἱ πραγματικῶς πτωχοὶ, εἶναι ὀλίγοι ποὺστεροῦνται τοῦ ἄρτου. Αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς ὀλίγους ἔπρεπε ὁ' εἴτερῶν νὰ βοηθήσουν.

Παρευθὺς χθὲς τὸ πρωΐ εἰς τὰ κρεωπωλεῖα κκθ' ἣν στιγμὴν ἕνας ἀπὸ τοὺς λεγομένους παρὰβλήδες ἠγόραζε ἕνα ἀρνὶ τριῶν ὀκάδων διατὸ σπῆτι του. Ὁκόσμος ἐπήγαινε καὶ ἤρχετο. Ἔβλεπα ἄλλους ποὺ ἠγόραζον ὁλόκληρα ἀρνιὰ, ἄλλους μισὰ, ἀλλοὺς ἕνα κομμάτι κρέας καὶ ἄλλους σκοτάκια, κεφαλάκια, κοιλιές. Οἱ περισσότεροι ἐπερνοῦσαν γελαστοὶ, χαρούμενοι εὐ.υχές. διότι θὰ ἑόρταζον τὸ Πάσχα ὡς ἤθελαν, ὡς Χριστιανοί. Ἐγὼ πάρηκολούθουν τὸν κύριον ποὺ σᾶς εἶπα, χωρὶς καὶ ἐγὼ νὰ γνωρίζω τὸν λάγον. Μόνος αὐτὸς ἦτο σκυθρωπὸς, συννεφιασμένος.

Τὴν στιγμὴν ποὺ ἐπλησιόνε τὸ ἀρνὶ διεκρίνα εἰς τὰ μάτια του μιὰ λύπη εἰς τὸ πρόσωπον του, μιὰ στενοχωρία παράξενη ὄχι γιὰ τοὺς πτωχοὺς ποὺ ἐσκόπευον θέλοντες καὶ μὴ νὰ ἑορτάσουν τὸ Πάσχα μὲ μιὰ κοιλιὰ καὶ ἕνα κεφαλάκι ἀρνίστικο, ὄχι γιὰ τοὺς δυστυχεῖς ποὺ δὲν ἠμποροῦσαν οὔτε κοιλιὰ ν' ἀγοράσουν; ἀλλὰ . . . φρίξετε διὰ τὰ χρήματα ποὺ ἐπλήρωνε διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀρνιοῦ ποὺ θὰ καταβροχθίσῃ σήμερον καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον οὔτε τὰ κόκκαλα θὰ δώσῃ εἰς τοὺς πτωχούς! Ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν τέτοιοι ἄνθρωποι νὰ κάνουν ἐλεημοσύνην.

Εἶναι τὸ ἴδιο σὰν νὰ ἠρωτιμένωμεν νὰ μᾶς πῇ ἡ Τουρκία:

—Χαλαλίζω σας τὴν Κρήτην!

Περαστικὸς

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πᾶς ὅστις κρατήσει τὸ πρῶτον φύλλον τῆς «Δράσεως» θεωρεῖται συνδρομητής.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΜΕΘΗ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ

Τὰ αἴτια τοῦ ἐγκλήματος εἶναι πολλαπλᾶ καὶ ποικίλα.

Μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐγκληματικῶν τύπων παρατηρεῖ τις πολλάκις τοιαύτην ἀνομοιότητα χαρακτήρων, ἕξεων ἀνατροφῆς, μορφώσεως καὶ λοιπῶν χαρακτηριστικῶν μορφῆς καὶ σωματικῆς γενικῆς διαπλάσεως, ὥστε ἀδύνατον τὰ τοιαῦτα αἴτια νὰ ὑπαχθῶσιν ὑπὸ ὡρισμένην μορφὴν ἢ νὰ κατατάξῃ τις εἰς ὡρισμένην μονομερῶς κατηγορίαν.

Οἱ νεώτεροι ποινικολόγοι οἵτινες ἐξετάζουσι τὸ ἔγκλημα οὐχὶ μόνον ἀπὸ τῆς καθαρᾶς νομικῆς ἀπόψεως ἀλλὰ καὶ ἀπὸ κοινωνιολογικῆς αὐτοῦ μορφῆς, ἤτοι ὡς φαινόμενον ὄχι μόνον ἀνθρωπολογικὸν, ἢ κοινωνικὸν, ἢ οἰκονομικὸν, ἀλλ' ὡς φαινόμενον ἀνθρωπολογικοφυσικοκοινωνικὸν συγχρόνως, κατέταξαν εἰς διαφόρους κατηγορίας τὰ αἴτια τοῦ ἐγκλήματος ἀποκαλέσαντες; αὐτὰ παράγοντας τοῦ ἐγκλήματος.

Εἰς τοὺς λεγομένους δὲ κοινωνικοὺς παράγοντας, τουτέστιν τοὺς ἀπορρέοντας ἀπὸ τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον, ἐν τῷ ὁποίῳ ζῇ ὁ ἐγκληματίας, κατατάσσουσι τὴν πικνότητα τοῦ πληθυσμοῦ, τὴν κατάστασιν τῆς κοινῆς γνώμης, τὴν ὀργάνωσιν τῆς οἰκογενείας, τὴν θρησκευτικὴν ἀντίληψιν τῶν κατοίκων, τὴν οἰκονομικὴν καὶ πολιτικὴν κατάστασιν τὴν διοίκησιν, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸν ἀλκοολισμόν.

Ὁ ἀλκοολισμὸς, ἤτοι ἡ ἀσθένεια τοῦ ὀργανισμοῦ, ἡ ἔχουσα ὡς αἰτίαν ἢ ἔχουσα αἰτίαν τὴν χρῆσιν καὶ κατάχρησιν τοῦ ALCOOL ἤτοι τοῦ οἰνοπνεύματος, ἀποτελεῖ κίνδυνον ἀπειλητικὸν κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος, καταμιστίζει δὲ μέγα μέρος τοῦ πληθυσμοῦ ταύτης.

Ἐν Ἑλλάδι πρὸ πολλοῦ ἤρξαντο παλαιοὶ τῶν νευρολόγων καὶ ψυχιάτρων κρούοντες τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, ὅστις ἀπειλεῖ ἐκφυλισμὸν τῶν νέων γενεῶν ἕνεκεν τῆς συχνῆς χρήσεως τῶν διαφόρων ποτῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν οἰνοπνευμάτων.

Ἐν Κρήτῃ τὸ ἐπ' ἐμοί, δὲν γνωρίζω, ἂν ἔχῃ γίνῃ ἐπιστημονικὴ τις ἐργασία περὶ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τῆς ἐν γένει ψυχικῆς καταστάσεως τῶν ἀλκοολικῶν, καὶ εἰς τὸν τυχαῖον